

Janneke

mijn wereld

Powervrouwen

Met mijn man naar Oss geweest, stad van de pil en van de SP, maar wij kwamen er voor de bronzen en marmeren beelden van Margot Homan in het oude stadhuis, nu Museum Jan Cunen. Onverwachts stonden we ook oog in oog met vijftig uiteenlopende portretten van vijf Nederlandse koninginnen. Koningin Emma als jonge weduwe en als eerste vrouw op de troon, door Toorop getekend. Koningin Wilhelmina krachtig uitgebeeld door Charlotte van Pallandt. Koningin Juliana door Sierk Schröder in een prachtige groene zijden avondjapon tegen een gobelin met bomen. Een wereldberoemd modern portret uit 1985 van koningin Beatrix door

Andy Warhol. En tenslotte natuurlijk ook powervrouw koningin Máxima op recente glamouruze foto's van Erwin Olaf naast haar blauwe inhuldigingsjurk van Jan Taminiau. Iedere koningin haar eigen zaal. Nog tot 14 januari te zien.

JANNEKE BRINKMAN (69) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek zal Janneke met regelmaat schrijven over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en tien kleinkinderen.

jannekebrinkmansalentijn.nl

Vrouwen bouwen

Het begon met een groep vrouwen die zich wilden inzetten voor weeskinderen die door oorlog, ziekte, armoede of oorlog hun ouders zijn kwijtgeraakt. De enthousiaste vriendinnen hadden na 2,5 jaar 1 miljoen euro bijeengebracht voor een SOS Kinderdorp in de Ghanese stad Kumasi. In twaalf gezinshuizen

kunnen deze kinderen nu samen met hun broertjes en zusjes opgevangen worden door een zeer zorgzame Ghanese pleegmoeder. Er wordt nu op tijd en goed gegeten, de kinderen maken hun huiswerk en er is tijd en aandacht voor elkaar. En er is geborgenheid, net zoals we die zo graag zien in onze eigen gezinnen. Er is ook een kleuterschool gebouwd voor 60 kinderen, een basisschool voor 480 leerlingen en een sociaal-medisch centrum waar 12.000 kinderen en volwassenen gebruik van kunnen maken. Toen we de opening van het dorp bezochten, was het er één groot feest. Deze kinderen hebben gelukkig weer kansen en een toekomst. Deze maand start Vrouwen Bouwen een nieuw project, nu voor jonge Syrische vluchtelingen in de Bekaa-vallei (Libanon). Alle beetjes helpen zo om een betere wereld te herbouwen in plaats van bij de pakken neer te zitten.

Ouwe taart

Ik zette mijn oude karretje voor de apotheek. Tegelijk kwam er iemand anders aanrijden die achter het stuur enorm zat te gebaren. Omdat ik niet begreep wat zij bedoelde, stapte ik uit en vroeg wat er aan de hand was. "Kun je je auto niet wat verder weg zetten, dan kan ik er ook nog bij", riep ze boos. "Maar dan sta ik half op een plek voor invaliden", legde ik uit. Verongelikt zette ze haar auto elders. Er was plek genoeg. Toen ik naar binnen liep, was ze nog steeds heel boos en schreeuwde "Ouwe taart!" naar me. Wel drie keer! Ik schrok. Zag ik er dan echt zo oud uit? Of had ze gewoon een te kort lontje? Ach, misschien was ze moe of chagrijnig, omdat ze ziek was. Was er stress van een drukke baan en een gezin met kinderen? De hele dag heb ik lopen piekeren. Morgen doe ik wat hippers aan, besloot ik, en prompt bewandelde mijn penseel weer de gewone weg. Nu zij daar nog...

